

OLOF PERSSON

Ålder: 35.
Bor: Göteborg.
Familj: Föräldrar, tre systrar, sex syskonbarn, sambo.
Sysselsättning: Dansare och konstnär.
Aktuell: Me – and every body. Projekt bestående av en föreställning, ljudutgåva och bildserie.
Hobby: Konst i alla former. Reser gärna till storstäder runt om i världen för att besöka utställningar. Öl är ett annat intresse.
Övrigt: Har bland annat gjort en installation "Beyond Intra and Mutism" som baseras på en återkommande dröm som han haft sedan barnsben och ett musikverk där han hämtat uppslag från de extrema ljud som hörapparaterna kan ge upphov till. Tog som tonåring initiativ till "Äckligt kulturella personers sällskap" ett nätverk för unga konstnärer.

Sex dansare rör sig snabbt och ljudlöst över scenen, i perfekt samspel med varandra och i takt med musikens suggestiva rytmer.

Att en av dansarna är gravt hörselskadad märks inte. Endast för att jag vet om det och tittar riktigt, riktigt noga kan jag urskilja hans hörapparater.

TEXT: ULRIKA NILSSON FOTO: CECILIA HALLIN

Bryter mot normerna

Olof Persson låter sig inte hindras av vad andra tycker

DANSAREN OCH MULTIKONSTNÄREN Olof Persson förlorade det mesta av sin hörsel i en hjärnhinneinflammation när han var sex månader. Han utvecklade ett sinne för bild och rörelse för att kompensera för hörselskadan.

När han var tre år tog han sina första danslektioner.

I år fyller han 36 och har redan hunnit vara verksam konstnär i två decennier.

För att Olof ska kunna urskilja vad som sägs behöver ljudet komma upp i runt 90 decibel. Normal samtalston ligger på cirka 60 decibel.

Med starka hörapparater, riktigt täta proppar och en imponerande avläsningsförmåga klarar han de flesta situationer.

Hörapparaterna har han på jämt, förutom när han duschar och sover. Fast om han vet att han måste upp tidigt sover han faktiskt med en apparat på för att inte missa väckarklockan. Skavsår i öronen är inget han ojar sig över.

Tror på integration

Olof har positiva minnen av skoltiden. Han gick integrerat i vanlig skola, de första åren i Montessoriskola där klasserna var små. I högstadiet fick han en del undervisning i en hörselgrupp. Han trivdes och det fungerade bra.

– Jag tror på integration i så stor utsträckning som det är möjligt. Överbeskyddande vuxna och samhällsnormer riskerar att hindra barns naturliga utveckling, säger han.

Han är tacksam för att föräldrarna lät honom vara en del i den hörande världen, även om de var uppmärksamma på hans behov.

– De kunde gå i strid med skolan om det behövdes, säger han.

Det var också föräldrarna, hans mamma är koreograf och hans pappa är läkare och producent, som introducerade honom i konstvärlden. De tog med honom på otaliga gallerier och föreställningar.

Bestämde sig tidigt

Som 13-åring besökte han Guggenheim-museet i New York och fick för första gången se en videoinstallation. Då och där bestämde han sig för att bli konstnär.

När han var 14 gjorde han sin första koreografi och sen har det rullat på med utställningar, dans, installationer och så vidare.

Han har studerat vid Performing Art School på Dansforum i Göteborg, Örebro konstskola, konsthögskolan Valand samt Chalmers tekniska högskola (Art and Technology).

Han använder inga andra hjälpmedel än sina hörapparater.

– I skolan hade jag slinga och läraren pratade i en mikrofon och när jag pluggade på Chalmers hade jag skrivtolk. Det var en väldigt bra metod.

Han skulle kunna få skrivtolk i arbetslivet, för projektmöten och liknande, men det tycker han är för krångligt.

– Då måste man planera och boka tolk i god tid.

Jakt på inkomster

Som frilansande dansare och konstnär för han en ständig kamp för att få in pengar.

Nyligen hade han nypremiär med verket Me – every body som

forts. —————

”Jag misstänker att jag har svårt att förstå det sociala spelet”

är resultatet av ett nio år långt arbete med ett internationellt nätverk av konstnärer.

Verket, som fick fina recensioner, består av nio sekvenser och beskrivs som ett fysiskt experiment i mörker. Med ljus och ljud skapas rum och stämningar.

De egna projekten ger varierande inkomst och genom dansen får han en mer fast försörjning.

Har du känt att det är en nackdel att du är hörselskadad när du söker jobb?

– Nej, jag har aldrig känt mig diskriminerad. Det är kanske en fördel att arbeta i kulturbranschen om man har en funktionsnedsättning. Där finns egentligen inga regler för att man ska vara på ett visst sätt utan man kan forma sitt eget liv efter sin talang. Det hade nog varit svårare om jag sökt mig till ett jobb inom exempelvis sjukvården. Men egentligen handlar det om vad man vill. Om jag verkligen hade velat bli kirurg så hade jag kunnat bli det.

Musikupplevelse

Att försöka dölja hörselskadan skulle inte falla honom in. Han drar sig heller inte för att fråga om och om igen när han inte hör.

Olof har nu planer på starta en online-butik för att bland annat sälja musiken till Me – every body. Den finns på både LP och CD.

Att göra en skiva i LP-format kan tyckas lite omodernt, men Olof menar att det öppnar för ett mer medvetet lyssnande.

– Man spelar inte en LP-skiva bara för att ha ett ljud i bakgrunden, den lyssnar man verkligen på.

Sambon, som hör normalt, säger till när det blir för hög volym på stereon.

– Än är det inga grannar som har klagat, säger Olof.

Musikintresset behöver inte hämmas av att man hör dåligt, menar han.

– Jag får min egen musikupplevelse. Den liknar kanske ingen annans men eftersom jag aldrig har hört på något annat sätt kan jag inte sakna något.

En öl under träden

Olof och hans sambo Jan bor sedan 1,5 år i en ny stadsdel som växer fram intill Backaplan, bara några minuters resväg med spårvagn från Göteborgs centralstation.

Området är en enda stor byggarbetsplats. Ett par meter från köksfönstret tornar ställningar och kranar upp sig.

– När jag äter frukost kan jag hälsa på byggjobbarna som står utanför.

Då bor han ändå på fjärde våningen.

Trots röran från byggena trivs han väldigt bra. Jan, som är sängpedagog, delar hans intresse för musik, dans, bild och form och i bokhyllorna trängs böcker om favoritkonstnärer.

– Jag konsumerar mycket konst. Går och ser så mycket jag kan, säger Olof medan han dukar fram nybakade bullar.

Jag trodde inte att dansare inte kunde äta sötsaker som bullar, men där hade jag tydligen fel. Olof, som är smärt och lätt, skrattar när jag frågar om han är renlevnadsmänniska och berättar att ett av hans stora intressen är öl.

– Ale, är favoriten, säger han och berättar att han funderar på att sätta igång ett eget mikrobryggeri.

Samspel. Under våren har Olof Persson (längst fram) dansat i uppsättningen *Neither* på scenen 3:e Våningen i Göteborg. Föreställningen vid har koppling till kvantfysik och dansarna symboliserar kvarkar, materians minsta byggstenar.

– I tyska städer finns trädgårdar där man kan sitta under de lummiga träden och avnjuta en sval, skummande öl. Det är bland det bästa jag vet.

Okej, så dansare kan dricka öl. Men hur håller han sig då i form för att kunna ägna sig åt fysiskt krävande arbete på scen kväll efter kväll?

– Jag har dansat hela livet. Min mamma har lärt mig att man ska vara återhållsam och inte träna för mycket. Många dansare tränar sönder sig. Jag har haft tur och sluppit svåra skador, säger han.

Behöver värma upp en timme

Han märker dock av att kroppen förändrats med åldern.

– Numera måste jag värma upp i en timme. När jag var 20 år behövde jag knappt värma upp alls.

Han tycker inte att hörselskadan hindrar honom i dansen.

– Begränsningar sätter man bara själv. Det gäller att hitta egna vägar och inte hänga upp sig på vad man inte kan göra.

Funktionsnedsättningen kan också öppna nya möjligheter, tycker han. För Olofs del har många av hans val gjorts med anledning av att han hör dåligt och han funderar nu på hur man skulle kunna använda vibrationer som ett alternativ till vanlig musik.

Det finns alltid lösningar, menar han, men en del situationer är förstås jobbigare än andra.

– Om jag kommer in i ett rum där det är många människor som pratar är det väldigt svårt för mig att höra. Då försöker jag i stället känna av omgivningen. Jag är en social person men misstänker att jag har svårt att förstå det sociala spelet ibland.

”Många dansare tränar sönder sig. Jag har haft tur och sluppit svåra skador”

Om det har med hörseln att göra eller är ett personligt drag är svårt att säga.

Olof har fått erbjudande om att göra en CI-operation men bestämt sig för att avvakta. Han känner sig inte redo för den omställning det skulle innebära.

– Jag tycker inte att jag har inte behov av det just nu. Med CI måste jag nog också vara försiktigare när jag dansar, så att det inte trillar av och går sönder. Men i framtiden kommer det nog att bli av, säger han.

Efter att vi avslutat intervjun åker han i väg till kvällens jobb; föreställningen *Neither*, ett scenverk där han är en av sex dansare.

När jag ser honom röra sig lätt och i perfekt harmoni med de andra förstår jag att han är i sitt rätta element. Även om han inte hör alla tonerna i musiken. ●

Läs mer på www.olof.org
www.youtube.com/olofperssonprojects